

eglutė

2
MAY
1989^{2p7}
GEGUŽĖ

Jodis Pjė

eglutė

MAY
1989
GEGUŽĖ

TURINYS

- 3 ŽODIS, O.M.
- 4 MOCIUTĖS DOVANA, D. Augienė
- 11 GANDRO ILGI BATAI, D. Balsienė
- 16 JEL. . ., D. Lipčiūtė
- 18 DARIAUS STAIGMENA, D. Stončiūtė Kuolienė
- 21 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 25 APIE RATUOTUS SPORTUS
- 29 MAGIKA
- 30 PROTO MANKŠTA

PIEŠINIAI

Viršelis — J. Paukštienės

Vinjetės — Z. Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

- Z. Sodeikienė — 3, 12, 15
- A. Sutkuvienė — 4, 11
- N. Palubinskienė — 5, 7, 8, 9, 10
- P. Osmolskis — 13, 32
- G. Šimaitis — 13
- A. Trinkūnas — 14
- A. Veselka — 16
- A. Kaupas — 17
- D. Kuolienė — 18, 19, 20

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių ir piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nek. Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$10.00; vieno numerio kaina — \$1.00.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260. Yearly subscription—\$10.00; single copy—\$1.00. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

ŽODIS

O. M.

Seniai, seniai močiutė rodė,
Kaip dailiai išraityt raides;
Iš knygos paskaityt pamokė
Ir kaip giedoti giesmeles.

Močiutė mano mamą mokė —
Šiandien mamytė moko mus.
O kai mama jau bus močiutė,
Ji mokys mano vaikučius!

Keliauja taip gimtasis žodis
Iš vienu lūpų į kitas.
Močiutės pasaka, žinoki,
Eis per kartų kartas . . .

PASAKŲ pėdsakais

MOČIUTĖS DOVANA

Danutė Augienė

Kaimynų duktė Suzy šventė savo gimtadienį. Ji pakvietė ir Irutę, gyvenančią už kelių namų, į svečius. Mergaitės rytais kartu eidavo į tą pačią mokyklą. Grįžti kartu jos negalėjo, nes Irutė pasilikdavo mokytis lietuvių kalbos.

Suzy tėveliai buvo turtingi amerikiečiai. Mergaitė augo viena. Tėvai ją lepino. Irutės tėvelis uždirbo nedaug. Augo trys vaikai, — jų šeima gyveno taupiai.

Gimtadieniui Suzy gavo daug dovanų. Ypač graži buvo lėlė, kurią atsiuntė jos močiutė. Lėlė — didelė, garbanuotais rusvais plaukais, šilko ir mezginių suknelė, blizgantys batukai. Didelės akys galėjo mirksėti, o galvai lenkiantis pirmyn, lėlė pasakydavo: "Happy Birthday, little girl!..." Tokios lėlės Irutė niekad nebuvo mačiusi.

Laiminga Suzy šokinėjo apsikabinusi lėlę ir kitomis dovanomis visai nesidomėjo.

— Ar aš galiu valandėlę palaikyti tavo lėlę? — nedrąsiai paprašė ji savo draugę.

— Ne. Ne šiandien.

— Aš tik labai trumpam. Tik pažiūrėčiau į jos akis ir paglostyčiau jos galvą...

— Ne... Tu geriau paprašyk savo močiutę, kad ji tau nupirktų tokią lėlę. Šitoji yra MANO. Močiutė mane labai myli, — dar pridėjo ji ir pasišokinėdama nubėgo į kitą kambarį.

— Taip. Matau... — liūdnai tepasakė Irutė ir, sakinio nebaigus, pasitraukė į kamputį. Greitai po to pokalbio Irutė išskubėjo namo.

— Taip anksti grįžai, Irute, — duris atidariusi nustebo mama. Irutė apkabino mamą ir stipriai prisiglaudusi kalbėjo:

— Pasiilgau namų, tavęs... — ir nubėgo į savo kambarį.

Mama jautė, kad kas nors įvyko. Greit atėjo ir įprastas poilsio laikas. Mama nuėjo į Irutės kambarį. Mergaitė jau gulėjo. Mama atsisėdo ant lovos krašto ir ilgai glostė mergaitės galvą. Irutė tylėjo.

— Na, papasakok man, vaikeli, kas gi ten nutiko?... .

— Suzy gavo labai gražią lėlę... Iš močiutės... .

— Tai labai gerai... .

— Ne, negerai, mama. Aš nebeturiu močiutės. Aš niekad negausiu TOKIOS lėlės... .

— Gal tu negausi TOKIOS lėlės, bet... Irute, lėlės, kaip ir žmonės, būna įvairios ir kiekviena jų gali būti pati gražiausia... Gal ir tu gausi gražiausią lėlę... iš močiutės!

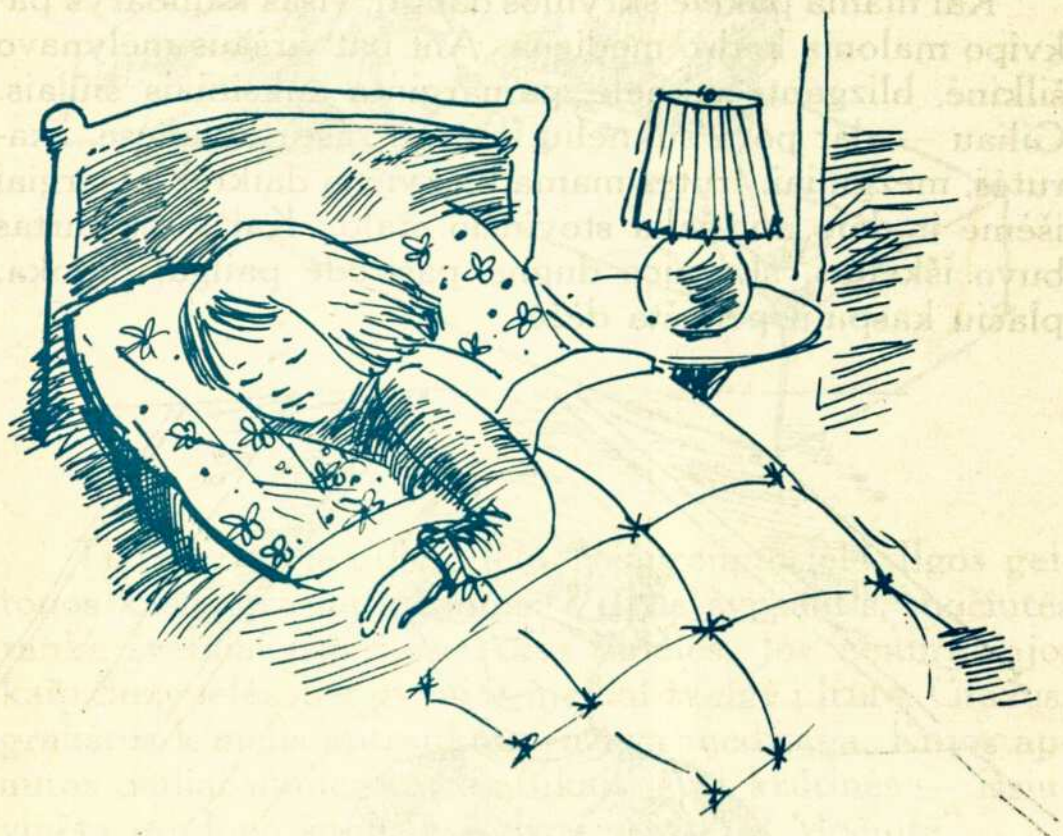
— Kaip? — nesuprato mergaitė.

— Tu žinai, kad palėpėje stovi močiutės kraitinė skrynia. Rytoj mudvi ją atidarysim. Žiūrėsim, ką mes ten rasim... .

Taip. Irutė matė tą margais šonais skrynią. Ji žinojo, kad tai močiutės kraitinė. Bet ji niekad nebuvo žvelgusi jos vidun.

— Kad tik tas rytas greičiau ateitų, — jau šypsodamos šnibždėjo Irutė.

— Tad skubėk užmigti, vaikeli. — Mama peržegnojo pralinks mėjusią dukrą ir išėjo iš jos kambario.

Jei iš ryto Irutei būdavo sunku šeštadieniais pabusti ir keltis, tai šį kartą ji pirmoji išsiritė iš lovos. Susitvarkė, padengė stalą pusryčiams ir nekantriai laukė mamos. Belaukdama mergaitė vėl prisiminė vakarykšnią lėlę.

— Aš niekad negausiu lėlės iš močiutės! — patempusi lūpą pusbalsiu kalbėjo Irutė. Jai buvo liūdna. Kai mama atėjo, jos užlipo į palėpę, kur buvo sukrauti retai vartojami daiktai. Viename šone — močiutės skrynia.

— Irut, žinau, kad mažai ką prisimeni apie močiutę. O ji tave labai mylėjo. Kai tu buvai dar mažytė, valandas ji tau dainuodavo ir supdavo su tavimi kėdėje. Močiutė mirė, laikas bėgo, o skrynios vis neatidariau. Pati nežinau, kas joje sudėta.

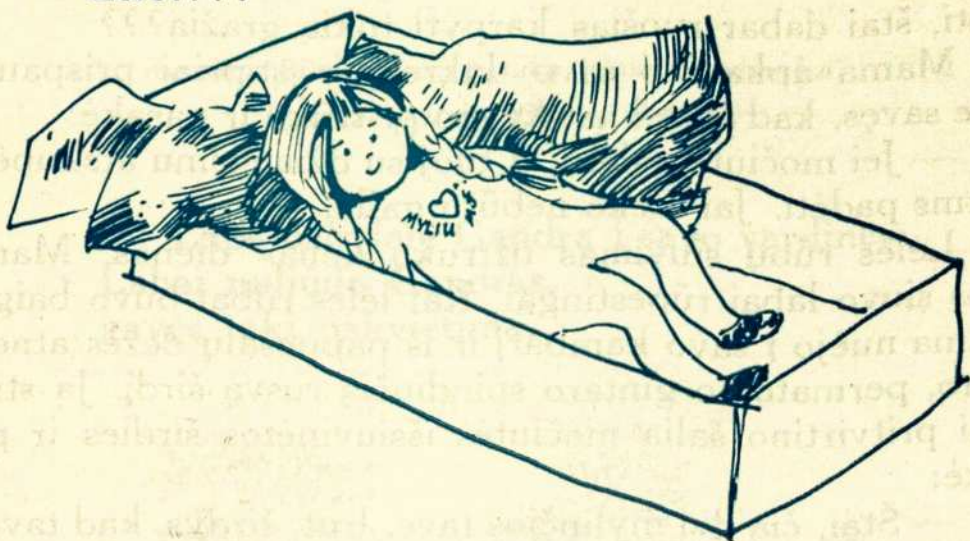
Lyg sapne, per miglas, Irutė matė švelnų veidą, baltus baltutėlius plaukus, mėlynas akis. Tai jos močiutė. . .

Kai mama pakėlė skrynios dangtį, visas kambarys pakvipo malonia kedro mediena. Ant pat viršaus mėlynavo šilkinė, blizganti suknelė, pamarginta auksiniais siūlais. Giliau — dar pora suknelių, margų raštų lovatiesė, skarutės, mezginiai. Irutės mama kiekvieną daiktėlį atsargiai išėmė ir dėjo ant šalia stovinčio stalo. Kai visas turtas buvo iškeltas, skrynios dugne pasirodė pailga, didoka, plačiu kaspinu perrišta dėžė.

— Kas gi joje galėtų būti? — susidomėjo abi moteriškės. Atrišo kaspiną. Atidarė. Irutė net aiktelėjo:

— Lėlė! . . .

Tikrai, dėžėje gulėjo lėlė. Neaprengta lėlė. Ilgos geltonos kasos gražiai supintos. Veidas šypsantis, močiutės ranka švelniai išpieštas. Akys didelės. Jos nemirkčiojo, kaip Suzy lėlės, bet gyvai ir meiliai žvelgė į lрутę. Gražus, grakštus kūnelis aptrauktas ružava medžiaga. Kojos apautos dailiai numegstais batukais. Ant krūtinės — išsiuvinėta raudona širdis ir žodžiai: “Myliu! Močiutė”.

— Ak, ta mano mama. . . Juk šią lėlę ji ruošė tau, lROUTE. Tik ji taip staiga mus paliko, kad nespėjo pabaigti.

Ši kartą lROUTE guodė ir ramino savo mamą, kuri, prisiminusi mirusią motiną, braukė ašaras. Jos kurį laiką žiūrėjo tai į lėlę, tai į vieną kitą ir tylėjo.

— Lėlę reikia aprengti, — pertraukė tylą mama.

— O kaip? — tiriamai paklausė lROUTE. — Rūbelių močiutės skrynioje nėra.

— Reikės juos pasiūti, dukrele.

— Iš ko pasiūti, mama?

— Na, kad ir iš močiutės mėlynosios gražiosios suknelės. . .

— Mama, tu galvoji karpyti močiutės naują suknelę,

— išsigandusiu balsu paklausė dukra. Toji mama, kuri

visad griežtai reikalavo rūbus saugoti, jų neplėšyti, nesu-
tepti, štai dabar ruošias karpyti tokią gražią???

Mama apkabino savo dukrelę ir stipriai prispaudė
prie savęs, kad Irutei net kvapo pritrūko ir pasakė:

— Jei močiutė galėtų, ji tuoj su džiaugsmu atskubėtų
mums padėti. Jai nieko nebūtų gaila.

Lėlės rūbų siuvimas užtruko kelias dienas. Mama
juos siuvo labai rūpestingai. Kai lėlės rūbai buvo baigti,
mama nuėjo į savo kambarį ir iš papuošalų dėžės atnešė
tikro, permatomo gintaro spindinčią rusvą širdį. Ją stro-
piai pritvirtino šalia močiutės išsiuvinėtos širdies ir pa-
sakė:

— Štai, čia dvi mylinčios tave, Irut, širdys, kad tavoji
širdutė būtų visad linksma ir gera.

— Mano lėlė pati gražiausia!.. Ačiū tau, mama...
Mergaitė bučiavo čia mamą, čia lėlę. Staiga ji paklausė:

— Mamyte, ar galiu nubėgti pas Suzy? Noriu jai pa-
rodyt savo lėlę ir papasakoti, kaip ji gimė. Jei Suzy no-
rės, aš jai duosiu palaikyti.

Mama leido. Linksmi pasišokinėdama, Irutė nubėgo
pas kaimynus.

GANDRO ILGI BATAI

Aurelijos Busujokienės pasaką "Gandro aulinukai"

"Eglutei" pritaikė Danutė Balsienė

**Lapė pakvietė Gandrą į savo vardines.
Labai nuliūdo Gandras,
gavęs tokį pakvietimą.**

**Nuliūdo ne todėl, kad jį pakvietė.
Oi, ne! . . . Gandrui buvo liūdna todėl,
kad jis neturėjo gražių, ilgų aulinių batų.**

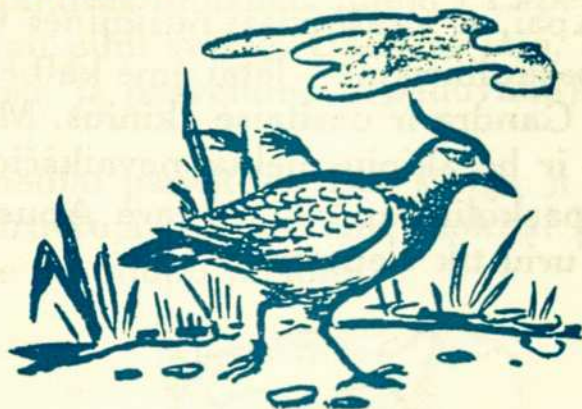
— Kaip aš pasirodysiu? — galvojo Gandras. Štai — balti dailūs marškiniai. Štai — juodas kaklaraštis ir juodas kostiumas. O kojos — raudonos!

— Kur gauti gražius, ilgus, juodus aulinius batus? — galvojo nuliūdęs Gandras.

Nuėjo Gandras pas Pempę.

— Pempute, Pempute, — prašė jis, — paskolink man savo aulinius batus.

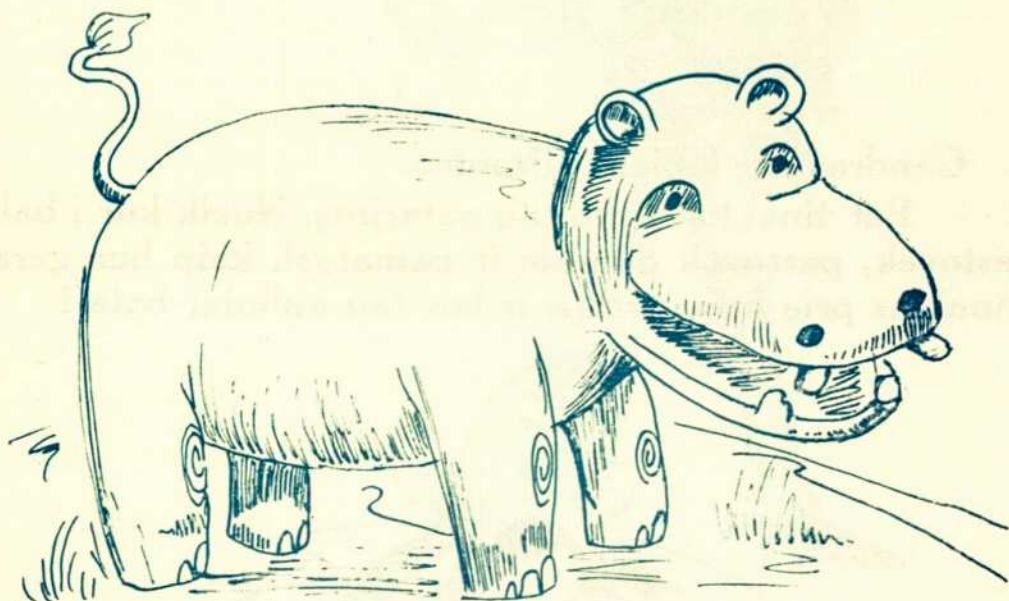

— Imk, — tarė Pempė. — Bet kažin, ar tiks?...

Gandras kišo koją į Pempės batus. Bet kur tau! Jo mažas pirštelis vos įlindo.

Nuėjo Gandras pas Begemotą.

— Begai, Begai, — prašė Gandras, paskolink man savo aulinius batus.

— Imk, — tarė Begemotas. — Bet kažin, ar nespaus?

Gandras kišo koją į Begemoto batus — ir visas įkrito. Vos vos išsikapstė iš Begemoto didžiulių batų. Tada nuėjo pas Apuoką.

— Apai, Apai, — prašė visai nusiminęs Gandras, —

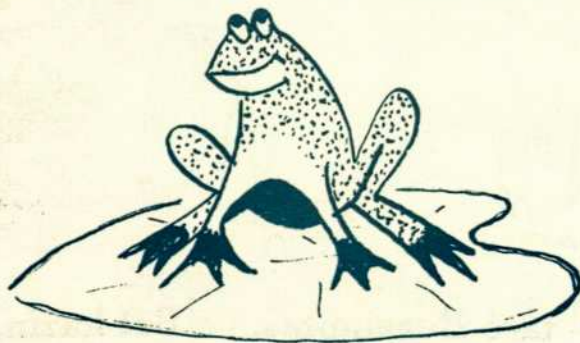
— Mielai paskolinčiau, — lėtai ėmė kalbėti Apuokas. Jis pažiūrėjo į Gandrą ir pasitaisė akinius. Mat, jis buvo labai mokytas ir be akinių niekur nevaikščiojo.

— Mielai paskolinčiau, — vėl tarė Apuokas, — bet kad neturiu. Turiu tik šlepetes.

Gandras dar labiau nusiminė.

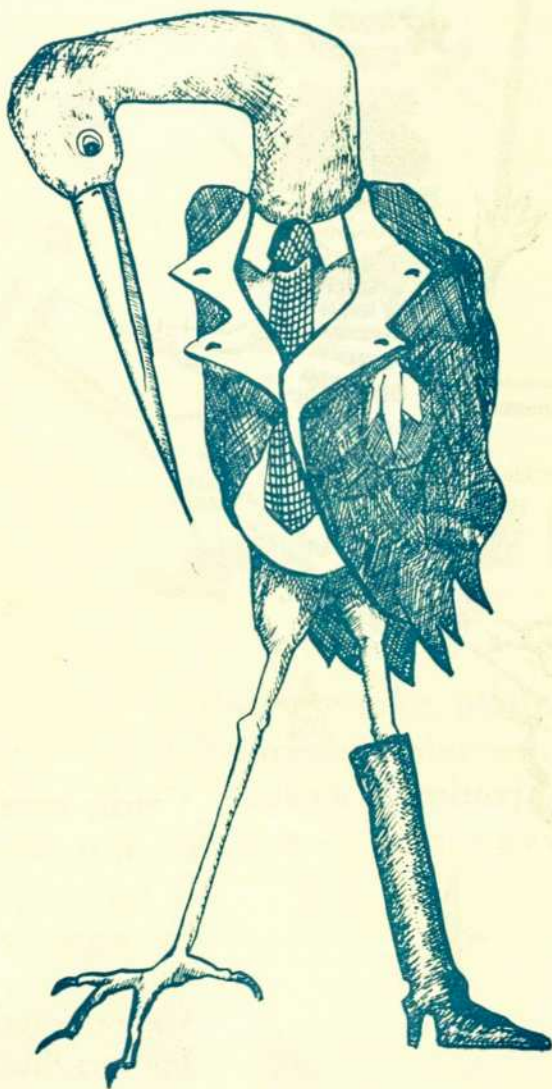
— Bet žinai ką, turiu tau patarimą. Nueik kur į balą, pastovėk, pastovėk dumble ir pamatysi, kaip bus gerai. Dumblas prie kojų prilips ir bus tau auliniai batai!

Gandras nudžiugo ir tuoj nulėkė į dumbliną balą. Įvyko lygiai taip, kaip Apuokas jam sakė.

Tada Gandras linksmas nuėjo į Lapės vardines. Namai buvo jau pilni svečių. Gandras įėjo, iškilmingai nusilenkė Lapei, ją pasveikino ir padovanojo pelę vardinių proga.

Lapė meiliai padėkojo. Bet staiga ji žvilgt, pasižiūrėjo į Gandro kojas. Ir kad ėmė juoktis! Pasižiūrėjo svečiai — ir tie prapliupo juokais.

Apuokas priėjo prie Gandro ir pakuždėjo jam į ausį: — Kitą sykį nestovėk baloje ant vienos kojos . . .

JEI...

Danutė Lipčiūtė

Jeigu gyvenčiau aš mėnulyj, —
Ten aukštai už debesų,
Nieks nelieptų anksti kelti,
Nevarytų šveist dantų.

Veido man nereiktų prausti,
Rankų plauti su muilu,
Ir palovėje aš žaisčiau
Su kate ir su šuniu...

Varlēm namą ten įrengčiau,
Jas auginčiau kambary,
Pamokų visai neruoščiau,
Tik žiūrėčiau aš TV...

Kieme žolei leisčiau augti
Kiek tik nori — nesvarbu.
Kojinių niekados neplaučiau
Ir nekeisčiau marškinių.

Ir daržovės liktų žemėj, —
Jų nemėgstu aš labai. . .
Ten saldinaisiais visus peni
Ir skaniausi ten ledai.

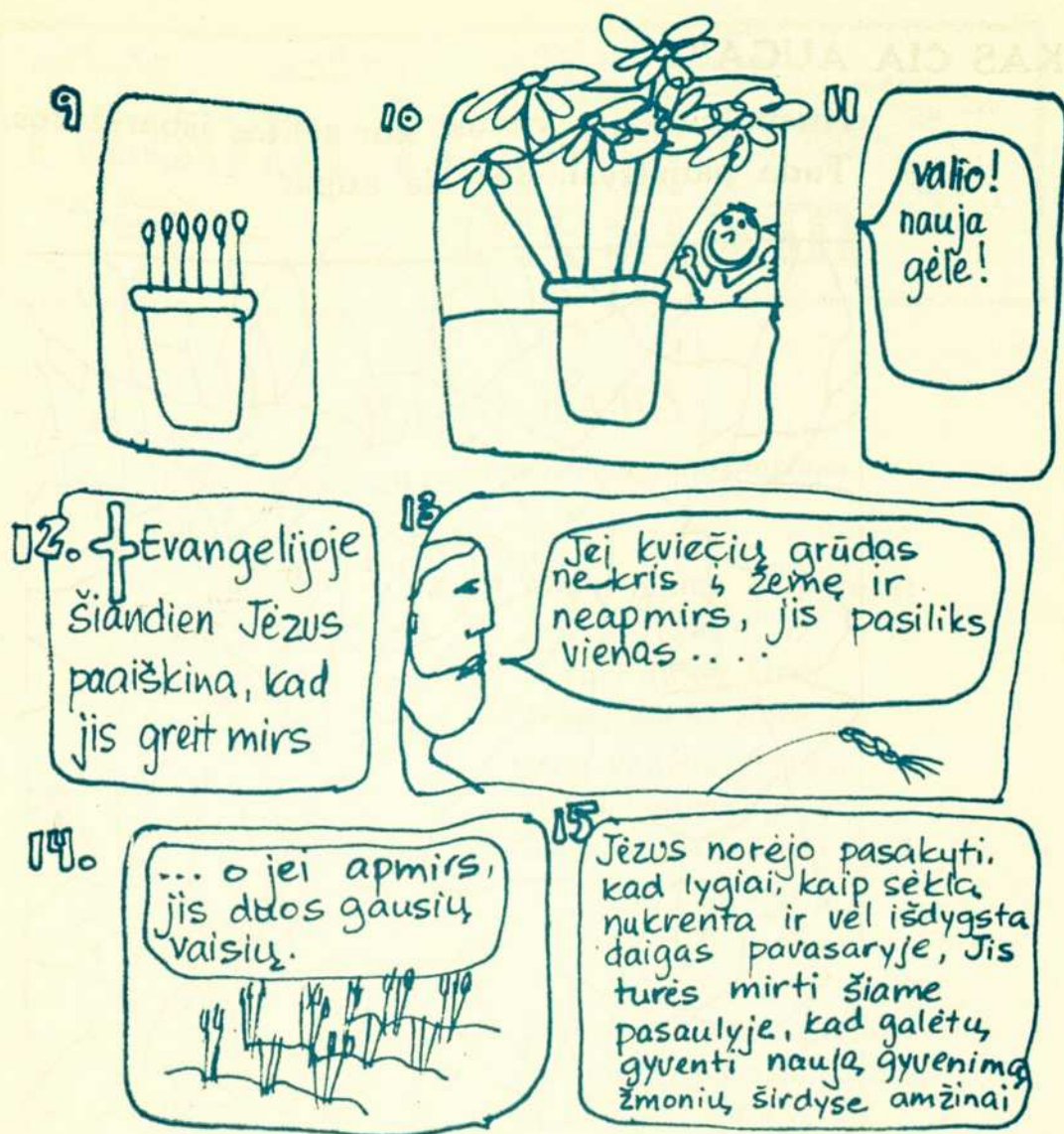

Vaike, vaike, atsibuski. . .
Ne mėnuly dar esi.
Tvarkyk kambarį, sukruski,
Žinok — žemėj gyveni!

DARIAUS STAIGMENA

Danguolė Stončiūtė Kuolienė

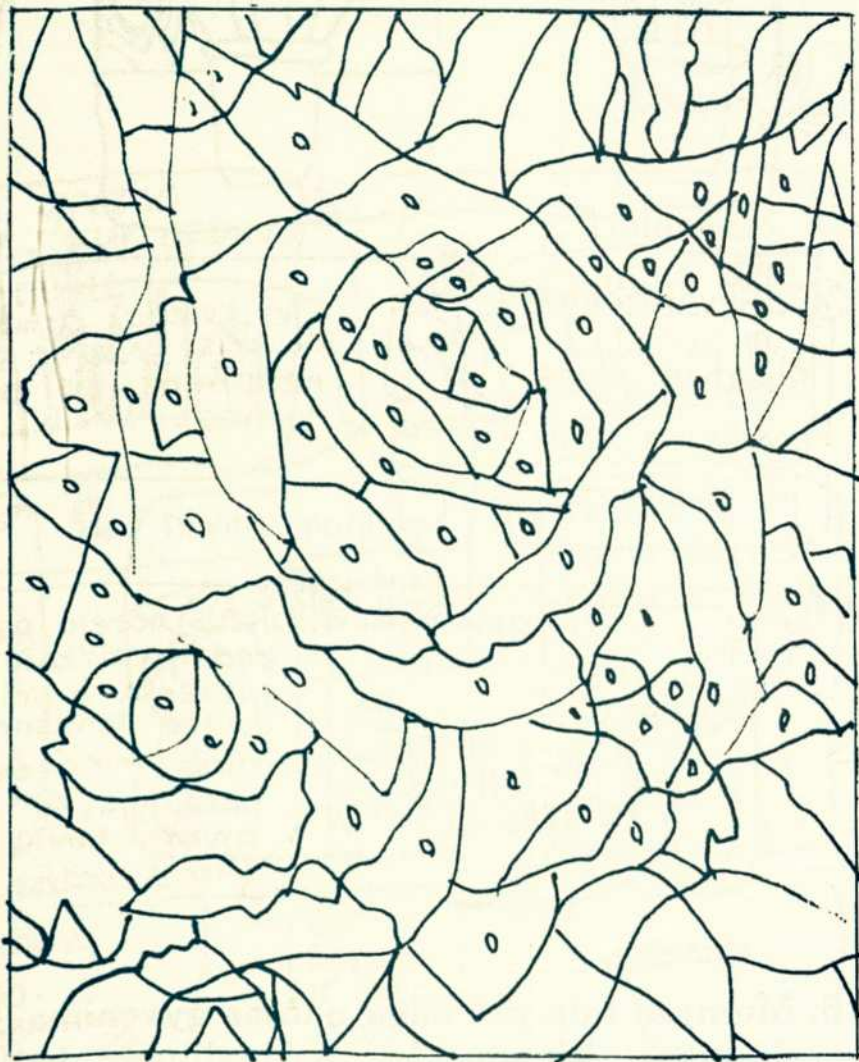

16. Mumyse taip pat auga naujas gyvenimas, kai esame draugiški kitiems, kai pasidalinam, ką turim, kai rodom meilę. Sugalvok dar tris būdus rodyti meilę:

1.
2.
3.

KAS ČIA AUGA?

Nuspalvink tas vietas, kur sėklos išbarstytos.
Tada pamatysi, kas čia auga.

Išvardink 10 augalų, kurie auga iš sėklų.

Ko sėklai reikia, kad augtų?

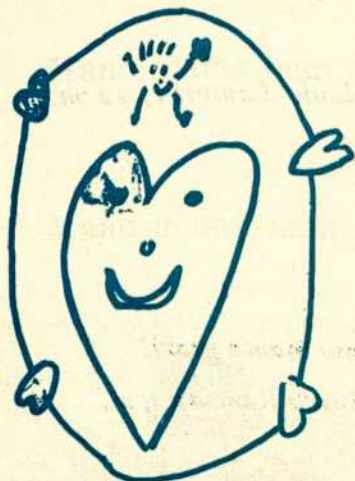
Ir tu pasėk sėklą. Pamatysi, kas užaugs.

MANO MAMA

Rašo ir piešia Montrealio lit. mokyklos mokiniai

Ina Rudinskaitė, 7 m.

Mano mama kaip rožė:
ji yra graži
ir turi didelę širdį.
Mano mama gera —
man padeda visada.
Bet labiausiai —
mano mama mane myli!

Tammy Pelletier, 13 m.

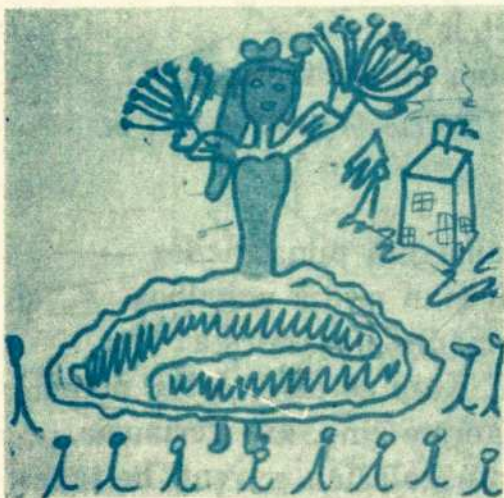
Mama yra pilna meilės —
kai man reikia pagalbos,
ji manęs nepamiršta!
Oi! Kaip aš tave myliu, mama!
Mamytė žino, kas geriausia.
Kaip galėčiau gyventi be tavęs,
mano mama, mano mama?
Aš esu labai laiminga.
Tu esi labai ypatinga:
jei tavęs čia nebūtų,
mano gyvenimas būtų
labai paprastas!

Venta Rutkauskaitė, 13 m.

Miela mama,

Tu esi tokia graži, kai dainuoji —
tu tiek dainuoji, kad darais dar meilesnė.
Kai pasižiūri į mane — tavo veidas šviečia,
o kai šaipais — esu juokingesnė už pajacą.
Palyginčiau tave su paukšteliu —
esi švelnesnė už gėlę, nes tavo širdis pilna meilės.
Tavo rankos tokios švelnios, kad vyrai jas bučiuoja,
o tu tuoj raudonuoji — kaip švelni širdis,
švelni, kaip avinėlio vilna.
Mama, kai sapnuoji, apie mane galvoji —
ir aš sapnuoju ir galvoju,
kad per sunkiai dirbi ir aš turėčiau tau padėti...
Mama, mano miela mama, aš tave myliu
ir nenoriu tavęs prarasti, o jei prarasčiau,
nepamiršk, kad tave myliu visa širdimi
ir mylėsiu visą gyvenimą...

Melanie Lamothe, 12 m.

*Mano mama graži!
Kristina Ramsay, 9 m.*

Ačiū, mamyte —
už maistą, už drabužius,
už žaislus, už MEILĘ.
Kai aš nuliūdęs, tu mane pralinksmini.
Ačiū už atostogas ir už džiaugsmą.
Aš tave myliu!

Andrius Ramsay, 11 m.

Aš myliu savo mamą ir tėtę. Kai aš einu į lovą, jie man duoda bučkį.

Andrius Dragūnas, 7 m.

Aš myliu savo mamą ir sesutes. Myliu tėvelį ir drauges. Myliu Remigijų (mokytoją). Aš myliu taip pat arklius, šunis ir pelytes.

Stefa Makauskaitė, 6 m.

Aš myliu mamą, nes ji man padeda paruošti pamokas. Ji man padeda ištaisyti klaidas.

Maika Drešerytė, 7 m.

Mano mama yra gera. Aš ją myliu.

Danielius Staškevičius, 7 m.

Mano mama man duoda daug dovanų...

Justina Bulota, 7 m.

Mano mama man padaro pusryčius. Aš ją myliu!

Emilija Dragūnaitė, 6 m.

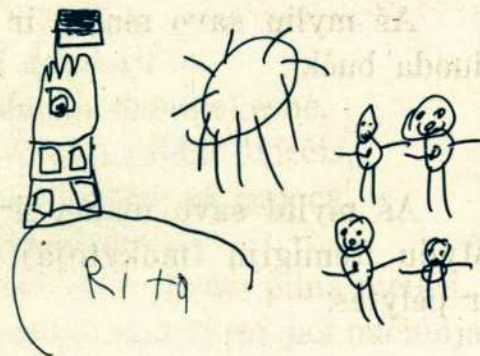

*Mama su gėlėmis
Linda Baltuonis, 10 m.*

Trispalvė Gedimino kalne

Rita Bradūnaitė, 4 m.

Millers Island, MD

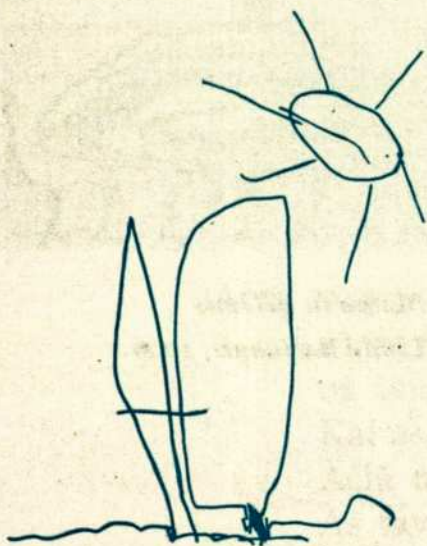
MŪSŲ ŠEIMA

Mano tėvelis yra kilęs iš Lietuvos, o mamytė iš Lenkijos. Mes namuose kalbame lietuviškai, bet aš su savo sesute kartais kalbame angliškai. Man patinka lietuviški valgiai, ypač koldūnai. Mes turime daug knygų ir plokštelių iš Lietuvos. Mano mama buvo nuvažiavus į Lenkiją keturis kartus, mano sesutė tris kartus ir aš buvau Lenkijoje du kartus, o mano tėvelis dar nei karto nebuvo.

Mes turime daug giminių Lietuvoje. Mano tėvelis skaito daug lietuviškų laikraščių. Lietuvos dar neturėjome progos pamatyti.

Tomas Bacevičius,

Maironio lit. mokykla Toronte

Aš mėgstu laivus!

Vytas Bradūnas, 2½ m.

Millers Island, MD

APIE RATUOTUS SPORTUS

O. M.

AR VAŽIUOJI DVIRAČIU?

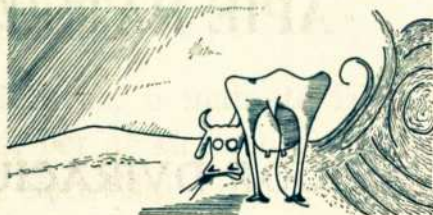
Dviratis — populiariausia transporto priemonė pasaulyje. Dviračiais važinėja bent 450 milijonų šios planetos gyventojų. Daugiausia dviračių yra Japonijoje ir Kinijoje — 120 milijonų.

Pirmąjį dviratį pagamino prancūzai 18-to amžiaus pradžioje. Prancūzai, škotai ir anglai bandė pagaminti vis geresnius ir patogesnius dviračius. 1890 m. dviračiai pasidarė populiariūs Amerikoje. Visi važinėjo dviračiais — dideli ir maži.

Šiandien dviračiai naudojami ir sportui, ir susisiekimui. Daug kur Europoje žmonės atostogas praleidžia apžiūrėdami gamtą dviračiais. Amerikoje taip pat dviračiai labai madoj. Yra įvairių spalvų dviračių, o dviratininkams daromi specialūs spalvingi rūbai.

KAS YRA RIEDUČIAI?

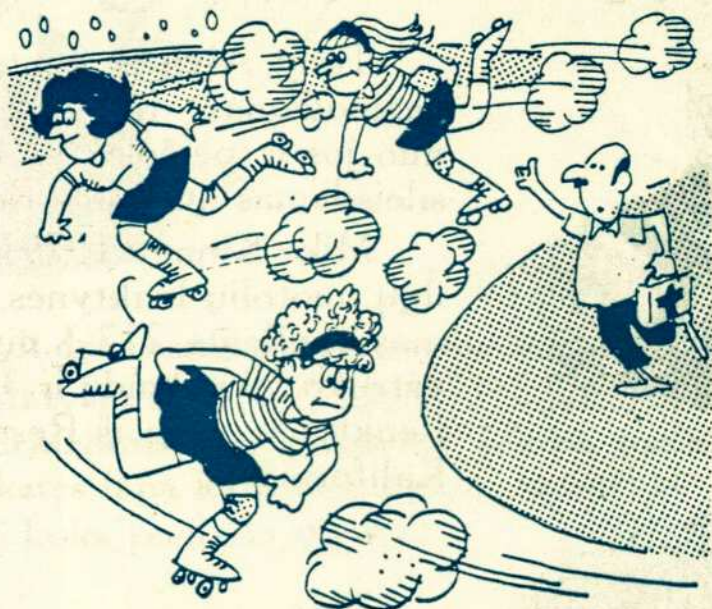
Riedučiai (roller skates) žinomi daugelyje šalių. Gatvėse ir parkuose pilna čiuožėjų. Vyksta ir riedučių rungtynės.

Riedučiai buvo žinomi jau senovės romėnams. 1760 m. belgas Jean J. Merlin pagamino naujus riedučius ir juos pirmą sykį viešai naudojo Londone. 1863 m. New Yorke pagaminti riedučiai su 4 ratukais. Amerikoje riedučių sportas įsigalėjo nuo 1908 m. Čikagoje vyko riedučių maratonas 1935 m. Pakaitomis sportininkai važio 3,000 mylių.

Dabar riedučiai patobulinti. Jie turi guminius ratukus, turi stabdžius ir prietaisą posūkiams daryti.

Pirmos tarptautinės riedučių rungtynės buvo 1936 m. Laimėjo Anglija. Nuo 1947 iki 1982 Portugalija yra laimėjusi 12 tarptautinių titulų.

Pasaulinėse rungtyneose greičio čempionė yra italė Alberta Vionello, laimėjusi 16 sykių. Smarkiausios riedučių sportininkės yra moterys.

AR TURI RIEDLENTE?

Riedlenčių (skateboards) sportas labai mėgstamas Amerikoje. Jis yra populiarus ir Lietuvoje bei kituose kraštuose.

Riedlentes pradėta naudoti 1962 m. Kalifornijoje. Jos greit paplito po visą pasaulį. Daug kur vyksta riedlenčių rungtynės. Didžiausią greitį pasiekė Richard K. Brown iš Kalifornijos 1979 m. Jis važiojo 71.79 mylių per valandą, gulėdamas ant pilvo.

Tony Alva iš Santa Monikos važiuodamas riedlente, nušoko nuo jos ir persoko 17 bačkų, nusileisdamas ant kitos riedlentės.

Mike Kinney 1979 m. laimėjo ilgų nuotolių lenktynes, važiuodamas riedlente 217.3 mylias. Jam užtruko 30 valandų ir 35 minutes. Lenktynės vyko iš Reseda miesto Kalifornijoje.

ŠYPSNIUKAI

- Kodėl Jonukas džiaugėsi, kad tėvai jį Jonuku pavadino?
- Nes visi jį šaukia tuo vardu.

- Kodėl Danutė užsilipo ant kopėčių padainuoti?
- Norėjo pasiekti aukštas gaidas.

- Mamyte, ar galiu iškepti kiaušiniene su pižama?
- Ne, Tomai, geriau panaudok keptuvę!

- Kodėl Katrytė atsistojo priešais veidrodį užsimerkus?
- Norėjo pamatyti, kaip ji atrodo užmerktom akim.

1. STIPRUS POPIERIS

Parodyk draugams paprasto popieriaus lapą ir sakyk:

- Pastatysiu šį popierių taip, kad atlaikytų 4 knygas.
- Leisk draugams spėti, kaip tai galima padaryti. Pas-
kui, sulankstęs lapą kaip akordeoną, parodyk:
- Štai koks popieris stiprus!

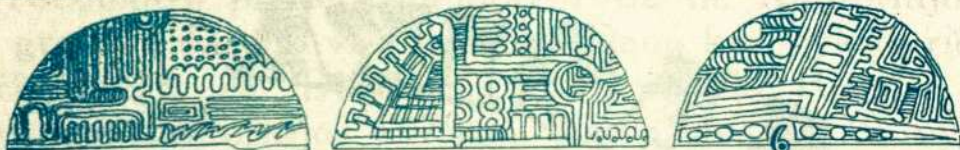
2. MAGIŠKAS KIAUŠINIS

Paimk nevirtą kiaušinį ir parodyk draugams:

- Kas iš jūsų gali nevirtą kiaušinį mesti tris pėdas
žemyn, taip, kad nesudužtų?

Tegu visi spėlioja, kaip galima tai padaryti. Tada pa-
aiškink.

- Reikia jį išmesti keturių pėdų aukštyje. Kiaušinis
kris tris pėdas nesudužęs!

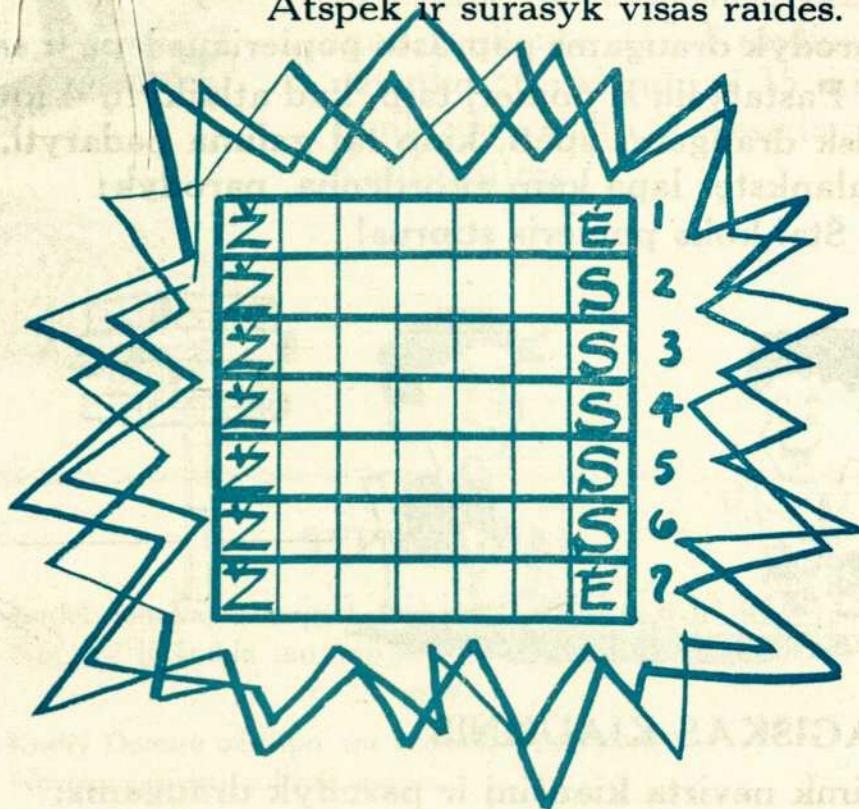
PROTO MANKSTA

I. ATSPĖK!

Šioj žvaigždėj, šioj nematytoj,
7 ž-žodžiai surašyti.....

Raidžių visų nė nematyti —
nematomu rašalu rašyti.

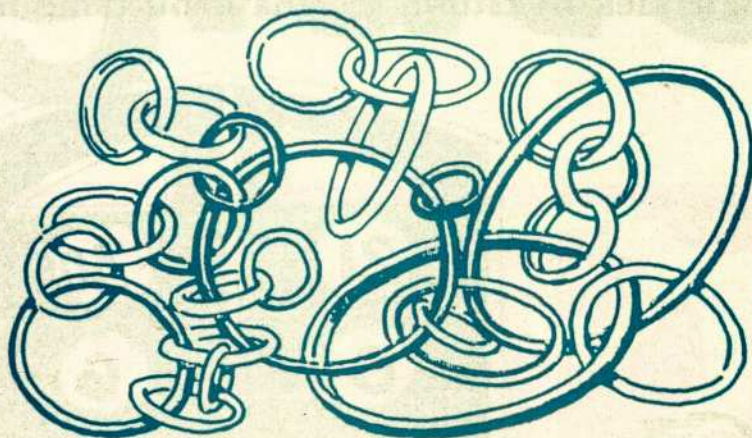
Atspėk ir surašyk visas raides.

1. Laukinė uoga, panaši į braškę.
2. Mėlynos pavasario gėlytės augančios Lietuvoje.
3. Lietuviškas "kontinento" pavadinimas.
4. Tai, ką klijuojam ant laiško.
5. Vieta, kur namuose kuriama ugnis.
6. Žmogus, kurio akys kreivai mato.
7. Pastatukas žvakei įdėti.

II. KIEK?

Aldutė žaidė su mamos papuošalais ir visus sumaišė. Suskaičiuok kiek čia papuošalų. Kiek yra apyrankių? Kiek žiedų? Nuspalvok juos įvairiomis spalvomis.

III. KAIP LIETUVIUKAI KREIPIASI Į MOTINĄ?

Lietuvių kalboje žodis MOTINA turi daug maloninių ir mažybinių formų. Sugalvok ir surašyk bent 6.

1. M.....
2. M.....
3. M.....
4. M.....
5. M.....
6. M.....

IV. MİSLĖS

1. Du galai, du žiedai — vidury vinis.
2. Mažas vyrukas — aštrus jo kirvukas.
Maža panelytė — skani jos košytė.
3. Lengvutis, apvalutis —
už uodegos nepakelsi!

V. UŽBURTAS NAMELIS

Nykštukai turi užburta namelį. Jo duris gali atidaryti tik tada, kai paspaudi reikiamą skaičių mygtukų. Mygtukai turi sudaryti pusę šimto. Kai juos surasi, žinosi ir kiek nykštukų gyvena užburtame namelyje.

BALANDŽIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI:

I. 1. BALANDIS, 2. GEGUŽĖ

II. 1. gulbė, 2. varnas, 3. pelėda, 4. gaidys, 5. žąsis, 6. vyturys, 7. višta.

IV. vasara, ratas, batas, pasaka, garas, varna, lapas, labas,
rasa, stalas, langas, varpas, sapnas, daržas, vakaras, gandras, katinas.

V. pelė, varliukas, kiškis, sraigė, gyvatė, uodas, plaštakė.

VI. 1. debesuota, 2. lietinga, 3. vėjuota, 4. snieguota.